

PASILI

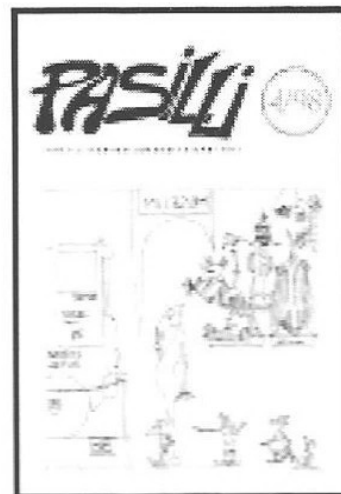
4/98

POSTILIITON PASILAN OSASTO R. Y. N. LEHTI

SISÄLLYSLUETTELO

PÄÄKIRJOITUS	3
PUHEENJOHTAJAN PALSTA <i>Hannu Sojakka</i>	4
TYÖSTÄ JA VÄHÄN SUOJELUSTAKIN <i>Mikko Poutanen</i>	5
NHPU:N KONGRESSI HELSINGISSÄ <i>Teuvo Pykönen</i>	7
TERVE VAAN TERVE <i>Osku Lahtinen</i>	9
PÄIVÄKIRJA NHPU:n NUORISO- TAPAAMISESTA TUKHOLMASSA <i>Timo Korhonen</i>	10
DAVID COPPERFIELD EI PYSTY TÄHÄN: RÖÖKIKOPPI HÄVIÄÄ <i>Markku Immonen</i>	11
HÖRÖKORVAKUSTIN KUULUMISIA	12
PKS-ALUEEN LUOTTAMUSMIEHET	14-15
HIRVIKÄRPÄSTEN JUHLAT <i>Oiva Varjos</i>	16
KIRJEEN KURSSI - LYHYT OPPIMÄÄRÄ <i>Olli Asikainen</i>	18
RAKAS, KAIVATTU STRESSI <i>Black Hole</i>	19
PASILLI:N PIILOSANA	20
RÖH JA KVAAK <i>Jouni Kytöaho</i>	22
EI VOUTILASTA <i>Markku Immonen</i>	23
URHEILUN MUSTA LAUANTAI TAMPEREELLA <i>Juha Nikas</i>	24
JÄSENTIEDOTUKSIA <i>Seija Hagman</i>	26

Kansi: J.U.Kissa
Muut kuvat: Ropsi,
Jarmo Somermäki
Ulkoasu: R.Talvio

Postiliiton Pasilan osasto r.y:n lehti. 13. vuosikerta. Osoite PL 25, 00231 Helsinki. Puhelin 020451-7260

PASILLI

4/98

Raimo Talvio
Kari Pihlaviita
Juhani Kaskimies

TOIMITUSNEUVOSTO

päätöimittäjä
toimitussihteeri
tiedotussihteeri

Painopaikka: EDITA, Helsinki 1998

PÄÄKIRJOITUS

Syksy on tullut ja pimeät illat. Ilma on kylmää, tuuli tuivertaa ja kylmä sade hakkaa kasvoja. Ilmapiiri tuntuu nykyään kuitenkin vieläkin kylmemmältä kuin ilmasto. Työnantaja tuntuu entistä vähemmän välittävän niistä "arvoista", mitä se meille yrittää tuputtaa. On vaikea onnistua yhdessä, jos vain toinen osapuoli on pakotettu noudattamaan yhdessä tehtyjä sopimuksia. Onhan sama, millä nimellä johtamistapaa kutsutaan, kun sen sisältönä on vanha tsaarinaikainen käskymentaliteetti. Tulevatpa käskyt sitten ylhäältä tai vähän alemmalla, niissä näkyy hyvin harvoin, jos koskaan, työntekijäpuolen käden jälki. Miksipä näkyisikään, kun edustajamme eivät enää katso edes tarpeelliseksi kertoa edustamalleen jäsenistölle suunnitelmista ja niiden yksityiskohdista vetoamalla johonkin mystiseen salassapitovelvollisuuteen. Laki yhteistyöstä yrityksissä ei anna edustajillemme oikeutta pantata tietoa niiltä, joita asia tulee koskemaan. Yleiseen tietoisuuteen ei asiaa tietenkään saa levittää, mutta kyllä asianomaisen henkilöstön, kuten postiautonkuljettajien, pitäisi saada etukäteen tietää, mitä heidän päänsä menoksi on suunniteltu. Postin kuljetuksien yhdistäminen Transpointiinhan merkitsee oleellisia muutoksia henkilöstön työsuhteen ehtoihin mm. palkkojen, työajan ja vuosilomien osalta. Voutilan tulevaisuudesta kukaan (!) ei tiedä mitään varmaa. Toisin kuin eräässä työnantajan julkaisemassa lehdessä on annettu ymmärtää, henkilöstömäärästä, näiden tehtävistä, palkoista ja työoloista ei ole sovittu missään. Toivottavasti edustajamme työryhmissä tiedottavat meille paremmin kuin Postiliiton johto ja henkilöstön edustajat Posti-VR-neuvotteluissa. Työryhmien edustajilta ei hyväksytty vaitiolon kuittausta!

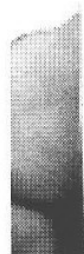
Pasilan henkilöstön kannalta käskyttäminen näkyy parhaiten työnantajapuolen henkilöissä. Nykyään heillä näyttää olevan velvollisuutena halveksia tehtyjä sopimuksia ja pyrkiä mahdollisuuksiensa mukaan rikkoa niitä vastaan tai suorastaan sanoutua yksipuolisesti irti niistä. Räikein esimerkki tällaisesta sopimuksen rikkomisesta oli työajanlyhennysvapaiden poisto. Ylempi johto ei ollut antanut siitä mitään määräyksiä, joten voidaan päätellä, että ne poistettiin tiiminvetäjien toimesta. Kummallisiin asioihin se tulosvastuu johtaa. Kulut pitää karsia seurauksista välittämättä. Milloinkahan tulosvastuu kattaa säästämisen ja väärin päätösten aiheuttamien ongelmien ja virheinvestointien kustannukset siten, että päätöksen tehnyt pantaisiin maksamaan aiheuttamansa vahingot?

Joulun lähestyessä tavaramäärät kasvavat, kuten tapana on. Työnantaja on valmistautunut ottamaan jouluruuhkan vastaan sanomalla irti tuntityöläisiä ja vähentämällä muutenkin henkilöstön viihtyvyyttä. RPT:n hallista poistettiin tupakointitila vähin äänin, (siitä on enemmän muissa jutuissa), mutta yleisen vastarinnan vuoksi joutui luovuttamaan yhden "projektihuoneistaan" tupakoiville, joita sentään on huomattava osa henkilökunnasta. Tämänkaltaisista pienistä asioista työpaikan viihtyvyys muodostuu. Kukaan ei viihdy työpaikallaan, jos työtä on liikaa henkilöstömäärään nähden tai työolosuhteet tehdään ehdoin tahdoin ikäviksi ja hankaliksi.

12 § Salassapitovelvollisuus

Edellä mainitun työnantajan tai toimihenkilön lisäksi henkilöstön edustajat ovat tämän lain mukaisesti saaneet työnantajan lähe- tai ammattiselostuksen koskevia tietoja, joiden levittäminen olisi omiaan vahingoittamaan yritystä tai sen lähe- tai sopimuskumppania ja työntekijä täten ilmoittaa, saadessaan näitä tietoja käsitellä vain niiden työntekijöiden ja toimihenkilöiden tai henkilöstön edustajien kesken, joita asia koskee, mikä tietoa saa il-
masta muille.

Salassa on pidettävä myös tiedot, jotka koskevat yksilöllisen henkilön taloudellista asemaa, arvoesineitä tai muuta häntä henkilökohtaisesti koskevia tietoja, joiden levittäminen olisi saanut asianomaisen henkilön ilua.

Salassa pidettävät
" työntekijän lähe- ja ammattiselostus-
asiat

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Kesä se sitten meni sateineen ja harvoine hellepäivineen. Että sillälailailla tällä kertaa. Onhan se edessä ensi vuonnakin. Toivossa on hyvä elää!

Voutilan pakettilajittelukeskus se valmistuu aikataulussaan. Sisätilat alkavat pikku hiljaa olla valmiita ja koneasennukset alkavat 300 metriä pitkässä käsittelyrakennuksessa. Tätä kirjoittaessani Grisplantin lajittelukoneita lastataan parhaillaan Tanskassa n. kolmeen kymmeneen konttiin Voutilaan toimitettavaksi. Enää ei puutu sitten kuin muutama sata vapaaehtoista siirtyjää Vantaalle uuteen postitehtaaseen.

Tontilla kallio muuttaa muotoaan. Muuntuu sepeliksi ja erilaisiksi rouheiksi kivimurskaamossa. Kaikki hyöty otetaan irti ylimääräisestä maa-aineksesta. Kivilouhimot ovat muuten muotia ja päivän sana tänäkin päivänä. Pasilan postikeskuksen viereenkin on innokas alan yrittäjä puuhaamassa vastaavanlaista sepelimurskaamoja. Lupahakemuksensa mukaan se sijoittuisi n. 150-200 metrin päähän tehtaastamme katsottuna. Toivottavasti ko. hankkeelle saadaan jarrut päälle. Edunvalvontapuolella olemme lähteneet vastustamaan kivilouhimon sijoittamista postikeskuksen välittömään läheisyyteen. Haitat ja ongelmat olemme tiedostaneet etukäteen, jos suunnitelmasta tulee totta.

Voutilan pakettilajittelukeskus ja sen toiminnan aloittaminen ensi kesänä tulee myös muuttamaan toimintoja, niin Pasilassa, kuin ulkomaanpostissa lentoasemalla. Infotilaisuuksissa ja eri tiedotteilla henkilöstölle kerrotaan hankkeen edistymisestä.

Istuinpa tässä päivänä muutamana Postellin-Eväsrepun asiakastoimikunnassa. Koettivat siellä lämmitellä hintapolitiikassaan eräänlaista "tuolilisää" ulkopuolisille asiakkaille, jotka eivät ole Postin/ Soneran palveluksessa. Uskomaton tarina. Idea ei ollut lähtöisin Amican suunnasta, vaan arvaatte varmaankin mistä esitys oli lähtöisin. Mielestäni ns. kaksihintajärjestelmä työmaaruokalassa jakaa pahasti käyttäjäväen kahtia ja on ajatuksenakin mahdoton.

Käsittelyrakennuksen tunnelin suulla ja kellaritiloissa on henkilöstömme tekemää taidetta näytillä. On muuten mahtavan hienoja töitä esillä. Muunkinlaisia kykyjä keskuudestamme varmasti löytyy, että esille vaan rohkeasti. Suosittelen käymään katsomassa taidetta.

Helatorstain takaisinteettämistä toteutetaan yksiköissä eri tavoilla. Palautetta olen saanut asiasta riittävästi. Joissakin paikoissa on puuhattu lauantaipäivä Postin arvojen käsittelyyn. Ymmärrän kyllä, että viikonlopuille olisi muutakin tekemistä, mutta näin se vain voidaan helatorstai teettää takaisin, kun se ei kyseisen jakson työaika vähennä. En kyllä tiedä missä ja kuka on mennyt sopimaan ja toteuttamaan vain tätä yhdenlaista vaihtoehtoa. Aikaisempina vuosina on ollut kyllä erilaisia vaihtoehtoja käytettävissä homman hoitamiseksi tyylikkäästi eri yksiköiden ja henkilöstön tarpeiden mukaisesti.

Henkilöstömessut pidetään jälleen postikeskuksessa lauantaina 07.11.-98. Viime vuonna ne jäivät väliin, kun organisaatioita muutettiin ja ymmärtääkseni maksajista ei päästy silloin yhteisymmärrykseen. Messuille odotetaan saapuvan tuhansia postilaisia perheenjäsenineen. Tarjolla tulee olemaan yhdessäoloa, viihdeohjelmaa, musiikkia, julkkistaiteilijoita, ruokaa ja monenlaisia esittelyjä. Tavataan tilaisuudessa silloin!

Syksyn ja vuoden jatkoja kaikille toivoo: Hannu S.

TYÖSTÄ JA VÄHÄN SUOJELUSTAKIN

On jo melkoinen aika edellisen lehden ilmestymisestä, ja porukoilla alkaa olla lomat jo pääosin takanapäin. En oikein tiedä mistä aloittaisi tämän itkuvirren, koska tuntuu että positiivisiä juttuja saa tosiaan muistella ja etsiä muistilokeroista oikein etsimällä, ja tämä muistamattomuus ei tosiaankaan johdu dementiasta!

Henkinen väkivalta on lisääntynyt työyhteisöissämme rutkasti, ja ihmisten psyykkinen kuormitus on huipussaan. Tämä menee näköjään työnantajamme mielestä piikkiin "markkinatalous ja kilpailukyky".

Päällimmäisenä ongelmien aiheuttajana on kuljettaja "raukoille" TransPoint-kuvio, joka on edennyt omaa vauhtiaan HUIPPUSALAISENA. Työntekijöiden edustajat on otettu mukaan työryhmiin, mutta he ovat saaneet eteensä vaitiolovelvollisuudesta ilmoittavan paperin nimimerkillä turvatuksoon! Tällöinen käyttäytyminen on työnantajan mielestä ilmeisesti aitoa ja rehellistä yhteistoimintalain hengen ja kirjaimen mukaista toimintaa - uppeeta vai mitä - ollaan päästy vaikuttamaan. Työnantaja on jättänyt luonnollisesti ilmoittamatta mahdollisuudesta siirtyä tuotantoon, nyt se on kuulopuheiden mukaan myöhäistä. Nimittäisin tätä laillistetuksi orjakaupaksi, kun ihmiselle ei anneta muuta mahdollisuutta kuin siirtyä, tai otta lopputili.

Tehtaassamme on jo vuosia jatkunut remontointi, rytinä ja pauke, joka tulee jatkumaan tehostettuna - maustettuna kivipölyllä. Jos huonosti menee niin viereemme tulee kivenmurskaamo, vaikka työnantajamme on lähettänyt Helsingin kaupungille asiallisesti perustellun kirjeen, jossa ollaan kyseessä olevaa hanketta vastaan. Pääluottamusmies ja allekirjoittanut on pyydetty myös lähestymään vastuussa olevia päättäjiä, seurataan jännityksellä jatkoa.

Olin talon järjestämässä työsuojelun aluekoulutustilaisuudessa, josta luonnollisesti loisti poissaolollaan kuljetuksen edustus. Tilaisuuden käynnisti työsuojelupäällikkömme Pentti Kokko. Hän kertoi työsuojelun yhteistoimintasopimuksestamme. Sen jälkeen estraadille tuli työympäristötoimitsija Mika Roos Postiliitosta. Ruokailun jälkeen oli vuorossa Juha Kivinen, ja häneltä saimme tietoa tämänhetkisistä asioista.

Konsultti Matti Tammi kertoi Etan tuomista keskeisistä muutoksista työturvallisuuslaissa, esimerkiksi työnantajan vastuusta, sekä työntekijän velvollisuuksista. Mieleeni jäi erityisesti yksi lause. "Valistuneimmissa yrityksissä nähdään jo henkilöstön kokonaisvaltainen hyvinvointi tärkeänä myös kilpailukyvyn kannalta. Komeita sanoja, ja varmaan viisaita, onhan tämän kirjoittanut professori Yrjö Engeström, mutta meidän yritystä ei tarvitse laittaa tähän joukkoon.

Voutilasta ei paljoa uutta, vaikka Pokkari on jo ratkaissut palkat, ja ilmeisesti muutkin ongelmat, vaikka ensimmäinen palkkaneuvottelu on vasta 29.09. Ihmettelen - työsopimuslakia jonkun verran tuntevana, mitä merkitsee lause, että työntekijät siirtyvät Voutilaan vanhoina työntekijöinä? Pasilasta siirryttäessä Voutilaan siirrytään pelkästään rakennuksesta toiseen, jolloin ei todellakaan ole lain mukaan tehty minkäänlaista yrityskauppaa, tai liikkeen luovutusta. Herääkin kysymys onko tämä journalistin väärinkäsitys, vai huippusalaisen tiedon lipsahdus? Olipa kummasta tahansa kyse, niin työnantaja on saanut kentältä saatanallisia säikeitä toiminnastaan.

Työtaturmat on huolestuttavasti nousussa koko maassa. Homma maksoi vuonna 1997 15 miljoonaa riihikuivaa rahaa talolle. Kun laskemme 5% :n tuoton mukaan niin tuotteita pitäisi saada 300.000 000 mk :n edestä myytyä. Siinä on ainakin haasteita puolin ja toisin.

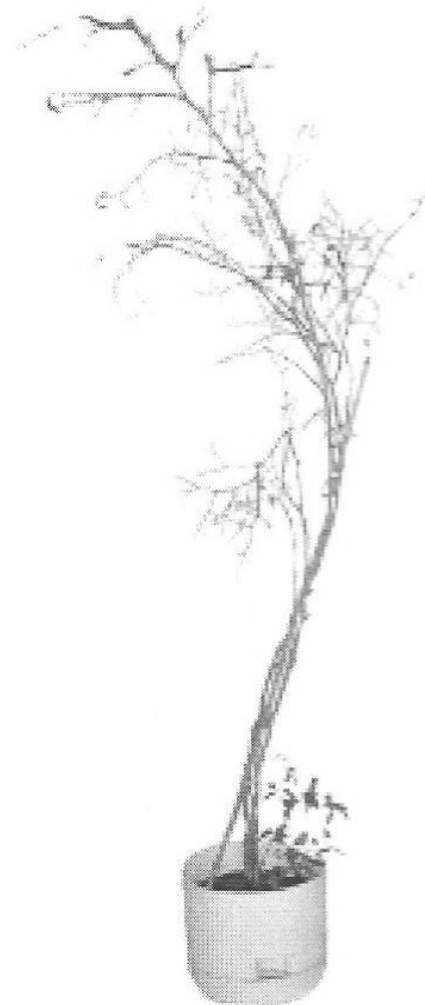
Amican asiakastoimikunta istahti 17.09 ja sai tietää, että Suomen Posti Oy , Sonera, sekä Amica ovat allekirjoittaneet uuden sopimuksen, jossa on niinsanottu kaksihintajärjestelmä. Tämä nimi-hirviö pitää sisällään järjestelmän, jossa Suomen Posti OY:n ja Sonera OY:n työntekijät saavat ruokansa niinsanotusti nykyisellä hinnalla, mutta VIERAAT kuten PT-Autopalvelun, Suomen Postin arvokuljetuksen, Nordik Print Mailin, Medivireen, ym,ym henkilöt maksavaat ruokaillessaan postin tiloissa "tuolirahaa", jonka Amica tilitää takaisin postille! Nerokasta vai mitä ? Tämän keksinnön tekijä on varmaan käynyt Malmöön pusineskoulun mykistävällä päästötodistuksella.

No jotain positiivistäkin. Kerimäellä oli kuljetuksesta Aslak ryhmä toisella jaksolla. Oli muuten ilo katsoa noin yhtenäistä ja iloista ryhmää. Fyysinen kunto oli kaikilla kohonnut kiitettävästi ja aseveli-henki jylläsi naistentansseissakin malliin "kaverille ei jätetä" Kun seuraavia ryhmiä hyväksytään kelasta, niin hakeutukaa mukaan mikäli mahdollista. Siellä on kaikilla kliffaa, yksikään käyneistä ei ole murissut.

Kirjoittelen tätä kotonani ja kello on 17.20 ja posti tuli juuri nyt. Taitaa mättää kaikki laatusopimukset ja mieleeni ei tule muuta kuin TAITAA PUUTTUA TYÖNTEKIJÖITÄ !
Tätä lukiessanne olen vuosilomalla, joten hyvää lomaa minulle

Mikko

Oheen liitämme kaikille Pasillin lukijoille yhden niistä kukista, joita työnantajamme on työympäristömme sulostuttamiseksi ympäri taloa sijoittanut. Ne ovat vain yksi esimerkki siitä, minkälaisia arvoja talomme ajaa ja kuinka paljon se on valmis sijoittamaan työntekijöidensä viihtyvyyteen ja heidän motivaationsa nostamiseen. Kyseinen "kasvi" sijaitsee sen paikan välittömässä läheisyydessä, jossa aikaisemmin oli tason tupakointitila siihen asti, kun se vähin äänin siirrettiin alakerran tuotantotiloihin ja sieltä sen jälkeen vielä vähemmän äänin muistojen joukkoon.

NHPU:n kongressi Helsingissä

Teuvo Pykönen

NHPU on Pohjoismaiden pääkaupunkien postimiesosastojen järjestö, joka pitää joka vuosi kongressin vuorollaan eri pääkaupungeissa. Islanti ei ole yhteistyössä mukana. NHPU:n 41. Kongressi pidettiin 2.-3. syyskuuta Helsingissä. Tukholmasta paikalla oli puheenjohtaja Åke Kihlberg ja sihteeri Dan Persson, Oslosta puheenjohtaja Gerd Qiahals ja varapuheenjohtaja Erling Wold, Kööpenhaminasta puheenjohtaja Jens Bendtsen ja varapuheenjohtaja Lars Chemnitz, Helsingin osastosta puheenjohtaja Juha Pöyry ja Sylva Kotilainen sekä Pasilan osastosta puheenjohtaja Hannu Sojakka ja meikäläinen varapuheenjohtajana. Kun kokousedustajat istuivat kesän kauneimmat päivät kokoustiloiissa niin vieraiden puolisoille olivat Taru Alho ja Lauri Schröder Helsingin osastosta järjestäneet omaa ohjelmaa.

Maaraportit

Perinteisesti kukin maa esitti omat maaraporttinsa elikkä tilannekatsauksen, missä kussakin maassa mennään ja mitä on odotettavissa.

Ruotsissa pakettiliikenteessä on sisäänajossa uusi verkko, jossa siirryttiin 27 lajittelukeskuksesta 11 lajittelevaan keskukseseen. Alku on ollut ongelmallista varsinkin, kun volyymit ovat olleet laskussa ja kaikilla paketeilla on pääosin 01-nopeus. Kirjeessä määrät ovat laskeneet parin prosentin vauhtia ja rakenne on muuttunut osoitteettoman suuntaan. Asiakkaat lajittelevat valmiiksi yhä enemmän kirjeensä ja tuotava osoitteellinen A-Post vähenee. Kustannussäästöjä haetaan mm. lakkauttamalla Tukholman keskustasta Klara-niminen lajittelukeskus ensi kesänä. Jakelussa kilpailevia posteja on satakunta, joista suurin osa on pieniä muutaman jakajan yrityksiä. Suurin kilpailija on CityMail suurkaupungeissa. Pienten postien osuus on vielä muutaman prosentin luokkaa maanlaajuisesti. Ylipäätään asiakkaat yrittävät välttää turhan postin lähettämistä ja käyttävät enenevästi sähköisiä kanavia. Kirjepuolella tehdään kustannussäästöihin vedoten myös hallinnollinen uudistus, jossa kolmentason hallinnosta siirrytään suoraan keskustason alle rakennettavaan 91 palvelualueeseen. Tämän uskotaan vähentävän n. 300 henkilöä hallinnosta.

Työtahti on koventunut kaikkialla Ruotsissa. Sijaisjärjestelmästä on luovuttu ja jakelussa on kiinteä työaika. Työaika on siis venynyt, mutta työn määrä kasvanut. Sairauspoissaolot ovat kuitenkin vähentyneet, sillä moni pelkää työpaikan menettämistä. Toisaalta sairauspoissaoloihin tuli päivän karenssi edellisen sopimuksen yhteydessä, joka on osaltaan vaikuttanut lyhyiden poissaolojen vähentymiseen. Ay-liike on varoittanut piilevästä aikapommista, kun työntekijöiden terveys romahtaa.

Ruotsissa on myös ammattijärjestötasolla tulossa muutoksia. Postilaiset ovat eriyttämässä toimintaansa enemmän liitto- ja ammattiosastomuotoiseksi. Työhuonekunnat säilyttävät edelleen entisenkaltaisen sopimusoikeuden.

Ruotsin Postin kohtalon sanelee syksyn vaalit, sillä oikeisto haluaisi yksityistää koko Postin.

Norjassa haetaan säästöjä, vaikka maalla ei tunnetusti ole äyriäkään valtion velkaa. Oslossa jopa valtion hallinto siirsi postinjakelun yksityisille. Postissa ns. rönsyt leikataan eli mm. siivous ja kiinteistöhuolto, puutyöpaja, ruokalatoiminta ja korjaamotoiminta ulkoistetaan Postin varsinaiseen liiketoimintaan kuulumattomana.

Oslossa on vaikeaa saada työvoimaa Postiin niinkuin muillekin aloille. Erillisellä kaupunkilisällä asiaa on yritetty helpottaa, mutta asia ei ole ratkennut. Lisäksi liiton sisällä muu maa vastustaa kaupunkilisää - vähän samalla lailla kuten aikanaan Suomessakin. Laatu on laskenut jopa viidenneksellä, sillä kokeneet työntekijät vaihtavat ammattia, kun ammattilypeys on kaikonnut ja työmäärä kasvanut. Jakelussa kiinteä työaika ei ole tuonut odotetusti säästöjä, sillä sijaispula on huutava. Työvoimaviranomaiset ovat jo puuttuneet kasvaneisiin ylityömääriin.

Postissa lajittelukeskusmäärä pudotettiin neljään toista, mutta Osloon ollaan havittelemassa uutta kirjakeskusta. Vastikään suurilla investoinneilla remontoitiin keskustan kirjakeskus. Kustannuslaskelmat ovat tosin näyttäneet niin huimia lukuja, että hanke viivästyy. Liitto ei vastusta hankkeen hidastumista.

Tanskassa keskeinen ongelma liitolla on sopimusoikeuden menettäminen toistavuotta sitten. Liittoon kuuluvat vanhat virkamiehet, kun taas kaikille uusille työsopimukset tekee samassa keskusjärjestössä oleva SiD. Vielä suurempi uhka on EU:n vahvimman maan Saksan aikeet yksityistää koko Posti vuosittain vaihteessa. Saksa on yleensä linjanvetäjä EU:ssa. Tanskassa tosin vanhat virkamiehet saivat 3 vuoden palkan ja vanhat eläke-edut, jos yli 25 % Postista yksityistetään. Lait ovat tietenkin muutettavissa.

Tanskan liitolla on vain kaksi ammattiosastoa: Kööpenhaminan ja muun maan. Jäseniä on vielä n. 12 000. Kaikki yhteistyö on poikki työnantajan kanssa. Pieniä työtaisteluja on ollut yli kaksikymmentä vuodesta 95. Erään postikonttorin taistelut ovat olleet varsin poliittisia ja tiheitä. Paineita ovat aiheuttaneet kasvaneet ylityöt ja runsas vaihtuvuus. Jakelun kiinteä työaika ja sen seuranta ovat aiheuttaneet runsaasti kuluja haettujen säästöjen sijaan. Paketeille ollaan suunnittelemassa iltajakelua klo 21 asti, joka aiheuttanee osa-aikaistamista.

Uusi Kööpenhaminan pakettilajittelukeskus on osoittautunut pieneksi ja laajennus on jo käynnissä. OCR-pohjainen lajittelu tekee paketeille reittikohtaisen lajittelun. Tanskassahan paketit toimitetaan kotiin. Korjaus- ja huoltotyö myytiin ulos keskuksen valmistuttua viime syksynä.

Suuri laatuhanke ja johtamisfilosofian muutostyö on käynnistymässä: Total Quality Management. Tässä etsitään täydellistä laatua asiakkaan, työnantajan ja työntekijän näkökulmasta. Valitettavasti työntekijät jäävät ulkopuolelle, koska sopimusoikeuskiista on auki. Miljoonien hankkeella olisi volyymin kasvassa merkitystä, mutta tanskalaiset eivät anna periksi.

Suomen raporteissa keskityttiin jakeluun, käsittelyyn ja tulossa oleviin kuljetusmuutoksiin sekä yleiseen kehitykseen. Tämänhän me tiedämme, joten ei siitä enempää.

Luennot

Jo myös uuteen perinteeseen liittyen kokoukseen oli kutsuttu ulkopuolisia luennoitsijoita. Johtaja Jörn Allardt kertoi kansainvälisistä asioista, johtaja Seppo Salomaa Suomen Postin tuotannon kehityksestä ja SAK:n Eurooppasihteri Markku Jääskeläinen ay-liikkeen kansainvälistymisestä.

Allardtin mielenkiintoisin sanoma oli kansainvälisen verkostumisen ja allianssien tulevaisuus. Ellen ja ASG -hankkeet menivät nurin, mutta NordPak -toiminta jatkaa. Vuosi sitten perustettu Suomen, Ruotsin, Norjan ja Tanskan Postien yhtiö ehti jo muuttaa nimensä Pan Nordic Logistics -nimiseksi (PNL). Yhtiön kehityksen tavoitteena on kolme vaihetta. Ensimmäisessä vaiheessa eli nyt haalitaan vain uusia asiakkaita yhtiölle. Toisessa vaiheessa kaikki olemassaoleva ulkomaanpostiliikenne kaikissa maissa otetaan yhtiöön. Suomen Postin hallitus on hyväksynyt periaatelinjauksen vaiheille 1 ja 2. Kolmannessa vaiheessa kaikki sekä ulkomaan että kotimaiden pakettiliikenne siirrettäisiin yhtiölle, jolloin hinnat ovat markkinahintaisia. Tähän asiaan palattaneen, jos vaihe kaksi alkaa toteutua.

Salomaa kertoi seikkaperäisesti koko tuotannon kirjosta liikevaihtoineen unohtamatta kustannustehokkuusvaateita. Erityisesti vieraita kiinnosti lehtien varhaisjakelu, jota muualla Pohjolassa ei Posteilla ole. Palkkakustannukset ovat enää 58% kaikista Postin kustannuksista, joten ei voida enää tehdä kauaa tulosta väkeä vähentämällä. Salomaa kertoi tuotannon tavoitteena olevan kokoaikainen henkilöstö paitisi lajittelukeskuksien ruuhkahuippujen aikoina. Mielenkiintoinen tavoite, kun tuotannossa on nykyään 11500 kokoaikaista ja 6200 osa-aikaista! Ja kokoaikaiset kuljettajat ollaan juuri myymässä autoineen ulos! Salomaa myös mainitsi, että Transpoint -aiesopimuksessa oli maininta terminaaliyhteistyöstä tulevaisuudessa. Eli paketit Transpointin terminaalien kautta pienemmällä paikkakunnilla? Ehkä isoimmillakin? Salomaan tuntien jokaiseen tehtyyn kysymyksen vastaukseen sisältyi lukuisasti uusia kysymyksiä.

Jääskeläinen kertoi kansainvälistyvistä ay-liikkeistä. Valtavia tuloksia ei EU-tasolla ole vielä saatu. Tehtyjä sopimuksia on äitiysloma (vähintään 3 kk) ja sopimus osa-aikaisista. Neuvoteltavana on määräaikaisia koskeva sopimus. Ei kovin päätähuimaavaa. Ensi kesänä Helsingissä on esillä Amsterdamin sopimuksen kieltämä lakko-oikeus. Tätä Jääskeläinen vähätteli sanomalla, että "on oltava realisti, Euroopan laajuista lakkoa on mahdoton organisoida, se on utopiaa". Toisaalta Jääskeläinen lohdutti, että "kaikki sopi-

minen on käsissämme, mikään ei estä meitä" ja vielä "palkasta tullaan aina neuvottelemaan ja sopimaan kansallisella tasolla". Jääskeläinen kehotti meitäkin verkostoitumaan ja niin sitten vaihdettiin sähköposti-osoitteet maiden välillä.

Muu kokous

Muissa asioissa käytiin laajat keskustelut keskinäisistä asioista. Ilman sisäistä kritiikkiäkään ei selvitty, vaikkakin järjestelyt saivat osallistujilta kiitosta. Jäsenvaihtoa jatketaan ja puheenjohtajien työkokous pidetään vuosittain. Ensi vuoden kongressi on Oslossa ja siksi NHPU:n sihteeriksi valittiin norjalainen Erling Vold.

Simultaanitulkkina toimi kokouksen ajan Hans Virtanen, joka jälleen näytti ammattitaitonsa.

Kansainvälinen toiminta on raskasta ja kohtuullisen kallistakin, mutta tietojen vaihto ja tulevaisuuden ennustaminen helpottuu, kun voi vertailla eri maiden kehitystä. Paljon asioita voidaan hoitaa sähköpostitse ja lehtiä lukemalla, mutta henkilökohtaisella kommunikoinnilla saavutetaan tasoja, joita paperille ei laiteta. Yhteistyö vaatii lisäksi luottamusta, jota valokuvia vaihtamalla ei saavuteta. Työnantaja hoitaa asioitaan yhä kansainvälisemmin etsien ideoita ulkomailta. Henkilökohtaisesti voin sanoa, että mahdollisuus pohjoismaiseen yhteistyöhön on avittanut projektihommissa, kun on voinut sanoa, etteivät asiat nyt aivan noin ole muissa Pohjoismaissa. Työnantajalla kun tahtoo olla aina oma näkemys asioista, jossa kuvitelmat ja todellisuus sekoittuvat.

Terve vaan terve

Eräs pikkutyttö kirjoitti koulussa äidinkielen tunnilla seuraavan aforismin: "Ei aika kulu, mutta ihminen kuluu". Niinpä niin, mitähän tuohon lisäisi?

Siaitä on yli 40 vuotta, kun tulin postin palvelukseen Jyväskylässä. Vuonna 1961, kesäkuun ensimmäisenä päivänä alkoi työni Helsinki 10:n saapuvalla arvopostiosastolla ja vajaan kuukauden siellä työskenneltyäni siirryin postilinja-autoon autopostimieheksi. Siinä hommassa meni 20 vuotta ja siitakin suurin aika Helsinki-Lahti-Jämsä-Jyväskylä-linjalla. Kun linja-autoliikenne postin suorittamana melkein lopetettiin, siirryin muutamien välivaiheiden jälkeen esimieheksi raskaan postin puolelle.

Ammattiyhdistystoiminta alkoi Helsingin osaston puitteissa kuljetusten lastaus- ja purkaustehtävissä työskentelevien postimiesten työolosuhteiden parantamiseksi. Sen jälkeen olen toiminut vaihtelevalla menestyksellä eri tehtävissä niin Pasilan osaston kuin Postiliitonkin piirissä.

Jäädä työttömäksi omasta halusta oli aika suuri muutos elämään, mutta kun siihen samalla liittyi muuttaminen uudelle asuinpaikkakunnalle Kuhmoisiin (17800, tiedoksi niille postilaisille, joilla on vaikeuksia sijoittaa paikka kartalle).

Kuluuko aika vai ihminen? Omalta kohdaltani voin sanoa: "Aika on kulunut nopeasti mukavien ihmisten kanssa". Yhdistystoiminnassa ollaan joskus oltu erimieltäkin, mutta aikansa kutakin pässinkin mielestä kun päätä leikattiin.

Heinäkuun 4. päivänä saapuivat Pasilan osaston edustajat tänne kesäpaikkaani toivottamaan meikäläiselle terve menoa eläkkeelle. Tuli täyteen aikamiehen ikä - 60 vuotta. Kiitos Pasilan osastolle muistamisesta ja Juhalle ja Mikolle. Kiitos.

Paha kello kauas kuuluu, hyvä kello kutsuu syömään. Taisitte pojat olla oikeassa, eipä sitä tässä iässä muuta kadu kuin "nuorena naimatta jättämistään". Luottamustehtävissä toimivien työ vie ihmisen kokonaan, uskokaa jäsenet. Pojat ja tytöt on tosissaan.

"Väri rikasta syksyä katselkaa"

terveisin

Osmo "Osku" Lahtinen

PÄIVÄKIRJA NHPU:n NUORISOTAPAAMISESTA TUKHOLMASTA

Maanantai 17.8.1998

Saavuimme Tukholmaan, jossa Berit Bingert - reissun emäntä - ja työsuojelutehtävissä toimiva Håkan Hammarström olivat vastassa. Maanantaina ei ollut virallista ohjelmaa. Tapasimme muut vieraat illallisen merkeissä.

Tiistai 18.8

Klo 8.30 lähdimme tutustumaan ammattiliiton tiloihin, jotka sijaitsivat lähellä hotellia. Liitossa käytiin läpi Sekon organisaatiota ja historiaa. Klo 11.30 lähdimme Sekon kurssikeskukseen (Lastberget), jossa söimme myös lounaan. Sen jälkeen keskuksen johtaja kertoi meille kurssikeskuksen toiminnasta ja kierrätti ympäri taloa. Keskus on rakennettu vuonna 1984 luonnonkauniille paikalle ja sieltä voi vuokrata huoneita lomakäyttöön. Kurssikeskusta käyttävät muutkin kuin Sekolaiset, noin 30% asiakkaista on Sekosta. Klo 15.00 lähdimme takaisin hotellille, jonne oli noin yhden tunnin ajomatka. Levähdettyämme hetken hotellissa lähdimme Gröna Lundiin, jossa oli illallinen ja pientä kilpailua, mm. tikanheittoa ja ampumakilpailu. Kaikilla oli tosi mukavaa. Lähdimme klo 23.00 lautalla takaisin vanhaan kaupunkiin, jossa kävimme oluella ja keskustelemassa päivän tapahtumista.

Keskiviikko 19.8

Klo 8.30 lähdimme tutustumaan Tomtebodaan. Kiersimme koko talon ristiin rastiin, neljä tuntia kävelyä. Tomtebodassa söimme lounaan, jonka jälkeen palasimme hotellille. Iltapäivä oli vapaata, joten ehdin käydä ostoksilla ja kierrellä kaupunkia. Klo 16.30 lähdimme laivalla Vaxholmiin, jonne oli noin tunnin matka. Siellä söimme illallisen. Palasimme hotellille, jossa illanvietto jatkui myöhään yöhön. Keskustelimme pohjoismaisten postien yhteistoiminnasta ja sen tärkeydestä kilpailun kiristyessä ja siitä miten saisimme uudet nuoret työntekijät ymmärtämään ammattiliiton tärkeyden ja merkityksen.

Torstai 20.8

Vierailimme Klarassa. Ensin oli parin tunnin luento - lähinnä uusien kirjelijittelukoneiden hankinnasta. Sama trendi tuntuu olevan kaikissa pohjoismaissa. Suuria konehankintoja tehdään jatkuvasti. Luennon jälkeen teimme kierroksen postikeskuksessa ja söimme lounaan. Klarasta siirryimme liiton tiloihin. Siellä Krister Ryd esitteli meille erilaisia työvuoromalleja, mm. Total Flex, jossa työntekijä saisi itse päättää mihin aikaan tulee työhön tai Työntekijän Lista, jossa työntekijät itse tekisivät työvuorolistat. Ruotsissa on vallassa sama käytäntö kuin meillä eli työnantaja valmista työvuorolistat. Myös muuten henkilöstöpolitiikka on samaa kuin meillä. Täysipäiväisten työntekijöiden lukumäärä pidetään minimissä ja ruuhkat hoidetaan osapäivä-/kausiapulaisilla. Keskustelun jälkeen palasimme hotellille hetkeksi lepäämään.

Viimeisen illan vietimme Goncolen ravintolassa. Illan jälkeen kaikilla oli huikeat fiilikset. Oli ollut raskas mutta antoisa viikko. Porukka viihtyi todella hyvin. Kiitos siitä ruotsalaisille isännille.

*Postiliiton Pasilan osastosta
matkassa mukana*

Timo Korhonen

DAVID COPPERFIELD EI PYSTY TÄHÄN: RÖÖKIKOPPI HÄVIÄÄ

Markku Immonen

Mitä helvettiä? Tulen töihin ja tason alapuolella oleva tupakkahuone on totaalisesti hävinnyt! Tämän ilmestyessä olemme ehkä (huhujen mukaan) saaneet uuden yhtä pienen röökikopin, mutta se ei poista vanhan kopin katoamisesta tullutta vitutusta. Menettelytavassa oli jotain tuttua. Röökikoppi vain katoaa eikä siitä tietenkään tarvitse tiedottaa. Ainakin kolmasosa raskaan hallin työntekijöistä on tupakoivia. Ne jotka polttavat ovat toisen luokan kansalaisia eikä niille tarvitse ilmoittaa mitään, pitäähän niiden tajuta miten paljon röökinsavu häiritsee muita ihmisiä tuhansien kuutiometrien kokoisessa hallissa, varsinkin kun lähin koodaaja on ainoastaan 30 metrin päässä röökikopista. Passiivinen tupakointi aiheuttaa sairaslomia? Bullshit! Entä se "tehokkaasta työntösta" menetetty aika, joka menee pihalle tai Raidekahvioon kävelemiseen, siellä polttamiseen ja takaisin kävelemiseen? Välimatkat ovat pitkiä ja röökaavan postinlajittelijan pinna on varmaan vielä pidempi.

Työnantaja siis osoittaa olevansa täydellisesti mukana 90-luvun uuspuritanismissa ja terveysfasismissa. Nautinnot pitää kieltää. Mennään saman tien loppuun saakka: jaetaan kaikille happinaamarit ja kirurginkäsineet. Työpaikkaruokala voisi siirtyä pelkkään vegaaniruokaan. Ruokalassa käytäisiin yhdessä siistissä parijonossa ja sieltä tultaisiin yhtä aikaa pois riutuvilla vegaaninjaloilla suoraan työpisteisiin. Tällä estettäisiin tehokkaasti ruokailun jälkeinen röökitauko. (Kuten kaikki tietävät, tupakka maistuu parhaimmalta safkan jälkeen.) Tervetuloa syömään sadomasokistisia luomulajikkeita rajoittuneisuuden puuhamaassa! Olkaamme kaikki poliittisesti korrekteja! Muita taukoja voitaisiin kontrolloida esimerkiksi pakollisella rannekkeella, joka lähettää säännöllisin väliajoin tiedon työntekijän olinpaikasta. Jokainen tupakoitsija kävisi tasatunnein pikaisessa verikokeessa ja jos verestä löytyy nikotiinia, pisteet tietysti laskevat seuraavan esimiesarvion yhteydessä.

Mitä enemmän toimivien yritysten johto panostaa työntekijöiden hyvinvointiin, sitä enemmän Pasilan johto vähentää sitä viemällä tupakointimahdollisuudet, tuomalla joka nurkkaan kulunvalvontakoneita, vaatimalla idioottimaisesti 7 h 39 min työvuoroja ja niin edelleen. Neljän tuntityöläisen sopimuksia ei tasolla jatkettu, koska kolmen ihmisen yhtäkkinen vajuus ei merkitse mitään. (Eräälle tuntemalleni tuntarille ehdotettiin vakavalla naamalla työttömäksi ilmoittautumista: ole kortistossa pari päivää, niin me voidaan laskea sun tuntipalkkaa seuraavassa sopimuksessa, budjetti kusee, kyllähän sä tajuat *mutta hei: kyllä me oikeasti haluttaisiin pitää sut joten yrittäisit säkin vähän joustaa.*)

Odotan innolla *arvokeskusteluja*. Ne käydään hotelli Vantaan kabineteissa vähän ennen tämän lehden ilmestymistä. Sitä ennen aion nauttia elämästä täysillä, polttaa tupakkaa ja siirtää tupakkalakon alkamista hamaan tulevaisuuteen.

Kuvassamme duunareita tupokalla

HÖRÖKORVAKUSTIN KUULUMISIA

Kerrotaan, että TransPointin joku kuljetuspäällikkö olisi ollut tutustumassa Aluekuljetuksiin. Saamansa asiallisen informaation siinä vaiheessa, kun kävi ilmi, että Pusula-nimiseen "kyläpahaseen" kuljetetaan postia päivittäin, ko. kuljetuspäällikkö oli vähällä saada aivoverenkiertohäiriökohtauksen. "Mutta se hän ei ole mitenkään taloudellisesti perusteltua", kerrotaan hänen puuskahtaneen. "Meidän kuljetuskulttuuri on sellainen, ettei tyhjiä autoilla ajeta. Tällaisia pienikapasiteettisia kohteita me käsittelemme siten, että sinne viedään kontti pihalle ja se käydään vaihtamassa esimerkiksi kerran viikossa. Siitä me saamme sitä mittakaavaetua."

Näillä näkymin Pusulassa on ensi vuoden alussa osa-aikaisen postinjakajan paikka avoinna.

Taitaa olla Postilla varsin monimutkainen ja vaikea tehtävä saada solmituksi uuden yhteistyökumppanin kanssa sellaiset kuljetussopimukset, jotka turvaavat postinsaajien tämänhetkisen palvelutason. Ainakin se tulee kalliiksi. Niin erilaisista kuljetuskulttureista on kysymys.

Työnantajamme tulisikin pikaisesti analysoida syntyvä tilanne ja arvioida asiakkaitten tarpeet niin, että ne paremmin vastaisivat Postin toimintastrategioita tilanteessa, jossa me emme ole enää kuljetusyhtiö. On paneuduttava tuotesuunnitteluun kuljetustuotannon tarjoajan näkökulmasta. Tässä ystävällisesti kaksi esimerkkiä mahdollisista uusista tuotteista.

YLI VIIKONLOPUN PAKETTI

Asiakkaalle luvataan, että korotettua postimaksua vastaan hän saa paketin, joka on toimitettu Postille kuluvan viikon minä tahansa arkipäivänä, seuraavan viikon jonain arkipäivänä. Tämä on takuupalvelua.

PRESS XXL

Asiakkaalle luvataan, että pientä erillistä tilausmaksuun kuulumatonta korvausta vastaan hän saa lehrensä viimeistään 7. arkipäivänä sen ilmestymispäivän jälkeen. Tämäkin on takuupalvelua.

Tämänkaltaisella innovatiivisella aloitteellisuudella me postilaiset pystyisimme pitämään asiakkaille antamamme palvelutasolupaukset.

Kuulemiin!

Näkymä ns. Mannerheimintieltä sisään-tuloaulan jälkeen. Käytävä on yleensä täynnä lavoja, rullakoita ja trukkeja. Ilmeisesti "kokonaisvaltainen sisäisten kuljetusten kartoitus" ei ole tuonut selvitystä siihen, miten henkilökunta voisi tulla turvallisesti työpaikalleen käytävän läpi. Ehdotammekin, että käytävälle annetaan uusi nimi: Nordic PrintMail Highway. Moottoriteillähän, kuten tunnettua, on jalkenkulku kielletty!

PKS-ALUEEN LUOTTAMUSMIEHET (postinkäsittely TES)

ALUEELLAMME TOIMEENPANTIIN KEVÄÄN JA KESÄN 1998 AIKANA MITTAVA LUOTTAMUSMIESTEN VALINTAKIERROS. LUOTTAMUSMIESORGANISAATIO, -ALUEET JA TEHTÄVIINSÄ VALITUT LUOTTAMUSMIEHET LÖYTYVÄT SEURAAVISTA YHTEYSTIEDOISTA:

PKS-JAKELU/KEVYT TUOTANTO (Helsingin postikeskus)**Pienet kirjeet. selvitys**

luottamusmies	Juha Öhman	puh 7260
varaluottamusmies	Taisto Lindholm	puh 7280

Isot kirjeet

luottamusmies	Toivo Saksala	puh 7280
varaluottamusmies	Eija Heikkilä	puh 7280

Käsittely/ yövuoro

luottamusmies	Taneli Manninen	puh 7146
varaluottamusmies	avoin	

Erityispalvelut

luottamusmies	Pertti Touhonen	puh 7109
varaluottamusmies	Sirpa Mäntymäki	puh 7109

PKS- KULJETUS/ RASKAS TUOTANTO (Helsingin postikeskus)**Yötoiminnot**

luottamusmies	Kori Pihlaviita	puh 7187
varaluottamusmies	Pekka Herranen	puh 7227

Saapuva & lähtevä

luottamusmies	Jorma Toivonen	puh 7376
varaluottamusmies	Mika Lindqvist	puh 7376

Pikapaketti

luottamusmies	Jukka Pekkarinen	puh 7816
varaluottamusmies	Jan-Aarno Rapanen	puh 7816

Taso

luottamusmies	Teuvo Pykönen	puh 7260
varaluottamusmies	Maarit Kuikka	puh 7227

PKS-KULJETUS/ RUNKOKULJETUS (Helsingin postikeskus)

luottamusmies	Oiva Varjos	puh 7223
varaluottamusmies	Jari Havunen	puh 7346

ULKOMAAN POSTITUOTANTO (Siipitie 9,01530 Vantaa)

Saapuva

luottamusmies	Martti Mikkonen	Puh 5807
varaluottamusmies	Hannu Hujanen	Puh 5793

Lahtevä

luottamusmies	Hannu Penttinen	Puh 5765
varaluottamusmies	Raimo Stenroos	Puh 5765

Helsinki AP

luottamusmies	Esa Harra	Puh 5794
varaluottamusmies	Tom Slup	Puh 5794

RAHTITERMINAALI (Köysikuja 1, 0 1640 Vantaa)

luottamusmies	Heikki Sollo	Puh 040-5736377
varaluottamusmies	Boris Orda	Puh 040-5455060

LEASINGPALVELUT

luottamusmies	Markku Sarkkila	Puh 040-5608660
varaluottamusmies	Anne Savolainen	Puh 5076257

NORDIC PRINT MAIL OY

luottamusmies	Kurt Holmberg	puh7939
varaluottamusmies	avoin	

popa	luottamusmies	Hannu Attola	Puh 7309
	varaluottamusmies	Päivi Lehtola	Puh 7124

KIINTEISTÖHUOLTO/SIIVOUSPALVELUT (Pasila,Vallila)

luottamusmies	Maija Kuivalainen	Puh
varaluottamusmies	avoin	

PÄÄKAUPUNKISEUDUN POSTINKÄSITTELY

Päälouottamusmies	Hannu Sojakka	Puh 7260
		0400-454 413
Varapäälouottamusmies	Juha Öhman	Puh 7260
		040-513 1581

HIRVIKÄRPÄSTEN JUHLAT

Oiva Varjos

Valmistumaisillaan olevaa Voutilan pakettikeskusta on kutsuttu Postin historian mittavimmaksi hankkeeksi. Tästä läpivirtausterminalista voi kuitenkin myös tulla yrityksen historian suuri möhläys. Vuoden kuluttua Voutilan tulevasta työntekijöistä pääsee nauttimaan erityisesti tänä kesänä runsaana esiintynyt vitsaus - hirvikärpänen.

Tässä tulee satu. Olipa kerran - ei kovin kauan sitten - kaukana Pohjolassa yritys, joka oli paikallisen historian mittavin hanke. Belgialaisen insinööritaidon pohjalta rakennettiin uudenaikainen tuotantolaitos ja Belgiasta myös ostettiin paikalle tuotantolaitteisto. Yhtiön tekemät kannattavuuslaskelmat osoittivat, että ensimmäisten vuosien tulot olisivat puolitoistakertaisia menoihin verrattuna. Tietenkin näin voitollisen yhtiön osakkeet menivät kaupaksi kuin kuumille kiville ja olihin yrityksen johdossa paras mahdollinen asiantuntemus. Toiminta saattoi siis alkaa, mutta jotakin oli kuitenkin perusteellisesti pielessä...

Edellä kerrottu on Oy Ivalojoki Ab:n lyhyeksi jäänyt historia. Yrityksen toimialana oli kullanhuuhdonta ja sen osakkaina maan vaikutusvaltaisimmat teollisuuspiirit. Yrityksen asiantuntijana oli mm. maailmankuulu suomalainen geologi. Toiminnasta ei tullut kuitenkaan mitään, koska belgialaiset huuhdontalaitteet olivat Lapin erämaaolosuhteissa täysin käyttökelvottomia ja lisäksi yhtiön työnjohtaja oli etukäteen "suolannut" tehdyt koemontut. Kultaa ei löytynyt ja yhtiö lopetti toimintansa taloudellisiin vaikeuksiin v. 1926 elettyään vain puolitoista vuotta.

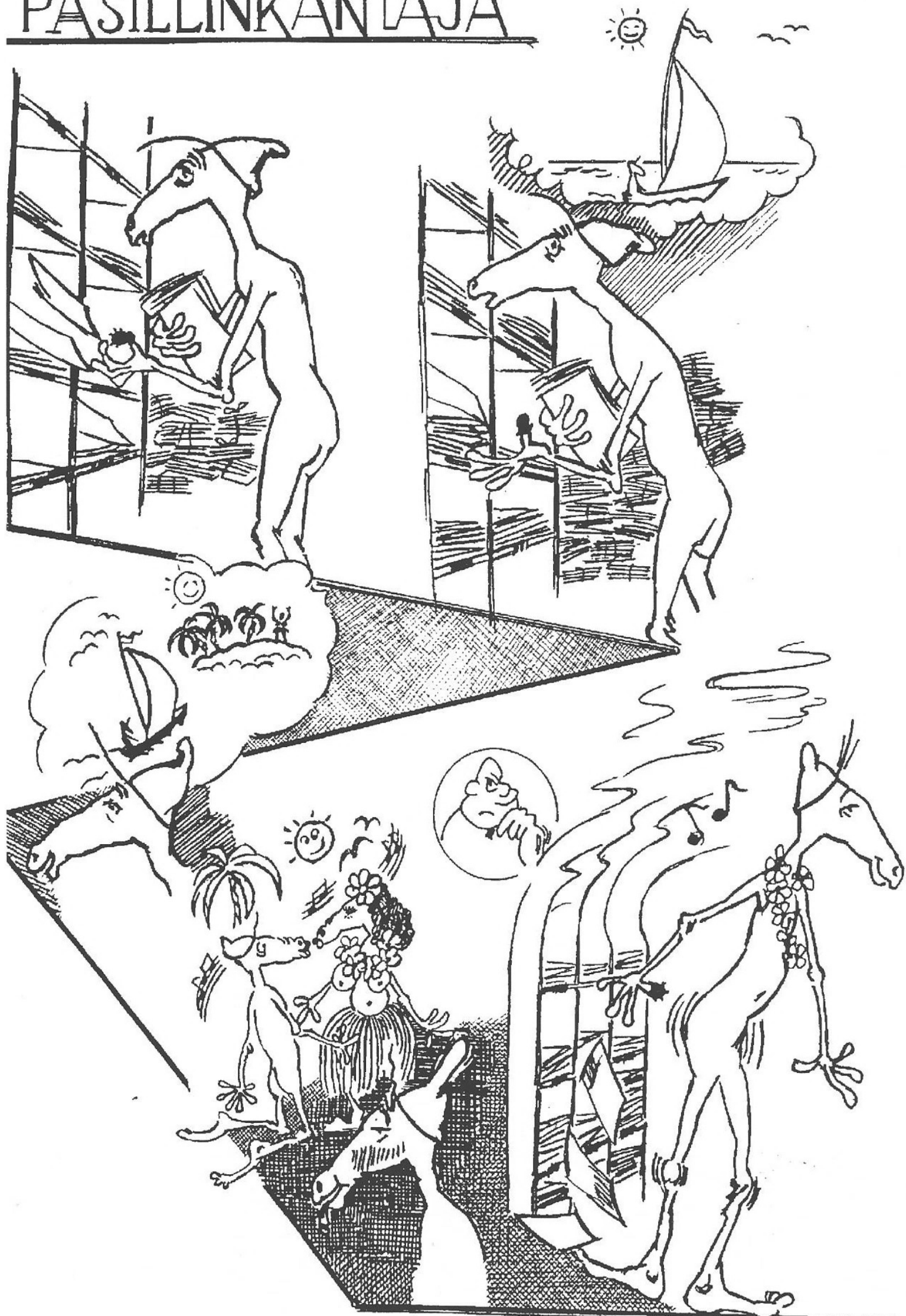
Ivalojoki-yhtiöllä oli myös kilpailija, joka nyttemmin tunnetaan olutmerkkinä. Yhtä lyhyen historian omaavan yrityksen toiminimen käyttöoikeuden hankki aikanaan Tornion Olut, jonka nykyään omistaa Hartwall. Tuotemerkin Lapin Kulta takana on siis pullahtanut kultayhtiö. Jo parikymmentä vuotta aiemmin suurin odotuksin ja suurella pääomalla oli perustettu yhtiö harjoittamaan Lapin kullan etsimistä ja hyödyntämistä teollisella kaivostoiminnalla. Parina elinvuotenaan tämä Prospektor-yhtiö louhi tiettömään erämaahan kymmenen kaivoskuilua. Myös tämän yhtiön taustavaikuttajana ja huippuasiantuntijana oli maailmankuulu suomalainen kallioperägeologian uranuurtaja. Viidenkymmenenkään metrin syvyisissä kaivoksissa ei kultaa näkynyt. Myös kalliokultakuumeen aikaansaanut aikalainen kilpailija oli tuonut lupaavat malminäytteensä Kalifornian kultakentiltä.

Toisena aikana ja paremmalla onnella nämä voisivat olla esimerkkejä myös suomalaisista menestystarinoista. Ei ole mitenkään ennalta määrättyä, etteikö myös Voutilasta sittenkin tulisi yksi Postin menestystarinoista, mutta kuten kolikollakin on kaksi puolta, on joka asialla myös kääntöpuolensa...

Nykyaikainen vaitovaisukko

PASILLINKANTAJA

Armin Uuska.

Kissa

KIRJEEN KURSSI - LYHYT OPPIMÄÄRÄ

Olli Asikainen

Edellisessä Pasillissa kuvailin Kevyen työntekijöiden asemaa ja sitä hajanaisuutta, jonka tehdyt organi-saatiomuutokset olivat aikaansaaneet. Uudestaan Kirjeeksi nimitetty kevyt organisoitiin jälleen syyskuun alussa. Tämä on vasta kolmas muotoilu kalenterivuoden (365 päivää) aikana. Talon (kilpailevassa?) Pokkarissa kuvailtiin muutosta. Pyrkimys on päästä lähemmäksi "omamies-toimintaa". Termin sisältö jäi avoimeksi. Esimies pyritään "liimaamaan yhteen porukkansa kanssa". Uusittu organisaatio on nyt toiminut yhden jakson. Miltä tilanne näyttää? menikö jotain vika-suuntaan? miten muutos tuntuu työläisen arjessa? Näihin kysymyksiin vastaan pikapiirrelmällä.

Kirje jaettiin kolmeen tiimiin. Tehtiin paluu entiseen. Työntekijää ei tiimeihin sijoitettaessa kuunneltu eikä huomattu missä ja mitä töitä tämä on aiemmin tehnyt. Tähän olemme jo tottuneet. Mitään "äänestystä" ei nyt tehty, mutta toiveita ja aiempaa työhistoriaa olisi voinut käyttää hyödyksi. Selkein parannus on yövuorolaisten sijoitus yövuoron esimiesten työvuorolistoille. Edellisestä organisaatiomuutoksesta kertoo se, että heidät oli aiemmin siroteltu muiden vuorojen esimiesten työvuorolistoille.

Havaittavimmin muuttuivat esimieskuviot. Kierrätys ja usko nopeaan oppimiseen näyttää olevan valttia; paitsi uusiin työntekijöihin, pomojen on tutustuttava postinkäsittelyyn. Lukijalle, joka työskentelee muussa yksikössä, kerrottakoon että muutamat Kirjeen esimiehet eivät tunne postinkäsittelyä. Heikoin aines pudotettiin valinnoissa sivuun. Oma-aloitteisimmat ja tyytymättömimmät olivat hakeutuneet muualle tai muihin töihin jo aiemmin. Tämä kertoo työnjohdon henkilösuhteista ja toimintatavoista.

Edellisessä kirjoituksessa maalasini kuvan työntekijöitään haeskelevista esimiehistä. Tämä ongelma ratkaistiin siten että työntekijät ilmoittautuvat esimieskopissa. Näin tulee ainakin työaika-kirjanpito hoidetuksi. Huumorintajua taas koettelee Kirjeen kahvioon ripustettu taulu, jossa on esimiesten valokuvat. En ole keksinyt pyritäänkö tällä K-kaupan tai laivaristeilyn mieleen tuovalla kauhugallerialla esittelemään esimiehet, luomaan tuntuma yhteenkuuluvuudesta ja perhehelvetistä vai teroittamaan työläisen mieleen että hän on taukoajanakin esimiehen valvovien silmien alla.

Esimiesten liittäminen porukkaansa (kiinnostava sananvalinta!) toteutui vain osittain. Edelleenkin saman esimiehen alaisena on sekä aamu- että iltavuorossa olevia. Kirje on vahvasti iltavuoropainotteinen; esimies näkee aamun työntekijänsä kerran, pari viikossa. Työläisen kannalta menetyks ei ole suuri kunhan loma- ja muut asiat tulevat hoidetuksi. Pokkarin tavoite "omaesimies-toiminnasta" toteutui siis vain osittain. Jätän lukijan mietittäväksi miksi esimies tulee liimata porukkaansa ja mihin tällä pyritään.

Ja sitten keskeinen kysymys: miten tästä eteenpäin? Toivoin edellisessä kirjoituksessani ihmismäisempää kohtelua. Pokkari 13/98 puhuu kollektiivisesta vastuusta. Minusta työntekijä vastaa työsuorituksestaan ja käyttäytyy siten kuin häntä kohdellaan. Kirjeessä työskentelevien parempaan kohteluun kuuluvat varmuus työsuhteen jatkumisesta, työnjohdon antama selkeä tunnustus hyvin tehdystä työstä, avoin tiedottaminen ja työläisten kuuntelu myös silloin kun nämä ovat eri mieltä työnjohdon kanssa. Yliolkaisuus, pompottelu tai välinpitämätön olankohauttelu kertoo työnjohdon osaamisen tason. Työilmapiiri näkyy työn sujumisessa: mitä parempi ilmapiiri, sitä terveemmät työntekijät ja toimivampi työyhteisö. Tässä asiassa ratkaisu on Kirjeen (ja ylemmän) johdon käsissä. Jään odottamaan parantuvaa ilmapiiriä sekä harvempia leikkimisiä organisaatiolla.

Rakas, kaivattu Stressi

Syksy on tullut ja sen myötä pimeät illat ja aamut. Mutta hätä ei ole tämän näköinen. Pimeässä Ilmalaan eksynyt satunnainen ohikulkija pystyy paikantamaan itsensä sillä hetkellä, kun hän huomaa uljaan postikeskuksemme. Ja sitä hän ei voi olla huomaamatta. Meille niin rakkaan tiedonvälitystehtaamme kyljessään loistaa, neonvalokirjaimin kirjoitettuna, työpaikkamme nimi. POSTI KUS POST INALEN. Tämän viestin nähtyään satunnainen eksynyt kyllä löytää tutumpiin ympäristöihin, edellyttäen ettei hän hätäpäissään päättele olevansa jonkin vieraan valtion alueella.

Kyseinen valomainosviesti voisi olla hyvä lähtökohta, jos ja kun postin johto miettii osakeyhtiömme nimen muuttamista vastaamaan paremmin globalisoitunutta maailmaamme. Kohtuullista korvausta vastaan kymmenet jolleivat sadat konsulttifirmat ovat valmiit työstämään tuosta viestistä Suomen Postille uuden, nykyajan kiivaaseen elämänsykeeseen istuvan nimen. Jotta se onnellinen konsulttifirma, jolle työtilaus mahdollisesti annetaan, ei joutuisi kohtuuttomasti raatamaan satojentuhansien markkojen suuruisen palkkionsa eteen, esittää Black Hole oman ehdotuksensa.

Lähtökohtana tietysti on se, että uudessa nimessä ei saa olla mitään mikä viittaisi postiin - eihän se muuten olisi uusi. Teemme näin: **POSTI KUS POST INALEN**. Jäljelle jäi siis seuraava teksti **KUSINALEN**. Jotta vältymme muita nimensä muuttaneita yhtiöitä kohdanneilta epäonnistumisilta - vastaavan tai lähes vastaavan nimisiä yhtiöitä tai kaupunkeja on löytynyt tusinoittain ympäri maailmaa - meidän tulee antaa vähän periksi suomalaiselle perinteelle. Suomalaistamme sanamme päätteen ja saamme Suomen Postille uuden nimen: Kusinaali Oy.

Se on suomalainen yhdyssana, jonka jälkimmäinen osa on arktisilla alueilla elelevän ketunsukuisen koiraeläimen nimi. Siinä on kuitenkin kansainvälistä vetovoimaa, se on dynaaminen ja energinen, se kuvaa tuotantomme virtaavaa luonnetta. Se kuvaa sattuvasti myös paikkaa, missä tuo virtaava tuotanto tapahtuu. Ja mikä parasta, se ei paljasta edes vihjauksenomaisesti suurelle yleisölle sitä, mitä yhtiömme tekee, mikä on se yhä kapeneva ydinosaamisen alue, jolla kamppailemme olemassaolostamme jatkuvasti kiristyvässä kansainvälisessä kilpailussa. Uusi nimi perustelisi tehokkaasti myös sen, miksi **postin** johdon oli välttämätöntä myydä kuljetustuotantonsa, siis Keltaisen Kuljetuksen. Nimien rinnastaminen olisi voinut synnyttää imagolle haitallisia mielle yhtymiä. Ehkä tällä uudella nimellä voitaisiin perustella tuleviakin yrityskauppoja. Ainakin **postikeskuksen** valomainoksen ajantasastaaminen tulisi halvaksi - järjestettäisiin vain ehjät neonvalokirjaimet uuteen järjestykseen.

Aloitepalkkiota odotellen

Black Hole

JK. Tämän tarinan otsikko on virheellinen tai oikeammin se kuuluu lehden seuraavassa numerossa ilmestyvään tarinaani. Sitäkin kannattaa odotella, kuten myös koko lehteä.

Näkymiä pihalta.

PASILLIN PILOSANA

Kesä meni ja syksy tuli, sateisina molemmat. Ruskettumaan en pahemmin päässyt, mutta ongin elämäni suurimman kalan, poimin enemmän kuin koskaan marjoja ja sienä.

Sadekesästä huolimatta, vastauksia viime tehtävään tuli yllättävän vähän. Syy voi olla tietysti, että tällä kertaa painotekniikka ei onnistunut, vaan ruudukon numerot oli kissa syönyt. Kiitos niille, jotka olivat sanojen lisäksi selvittäneet niiden paikat. Palkinnon saa Lasse Nevalainen, yksi uskollisimmista ratkojista. Onneksi olkoon!

Mitään tilastoja en nyt julkaise, kun sain suoraa palautetta eräältä lukijalta, kirjeen, jossa pyydettiin keskittymään oleelliseen, esimerkiksi arvojen maastouttamiseen. Huh huh! Näin ulkopuolisena on tietysti vaikea keksiä mitään sanottavaa moisesta aiheesta. Olen vain kuulopuheista päätellyt, että kysymys on vanhojen itsestänselvyyksien vatomisesta ja että erikoisen kiusaantuneita ihmiset ovat olleet pidetyistä arvopalavereista vai seminaarejako ovat.. Miksi niitä pidetään ja miksi pyydetään kirjallista sitoutumislupausta, tuntuu jääneen monelle arvoitukseksi. Jotkut arvelevat, että Postissa on budjetoitu rahaa henkilöstön kouluttamiseen ja näillä tilaisuuksilla se käytetään pois, kun järkevämpäänkään ei pystytä. Eräät epäilevät, että sitoutumislupauksilla ihmisiä jaetaan vuohiin ja lampaisiin, suoritetaan siis mielipideurkintaa. En tiedä. Haluan omalta osaltani auttaa muutamalla valmiilla mallilla lupauksiksi. Esimerkiksi: "Minä N.N. sitoudun vaalimaan, puolustamaan ja edistämään Postin etuja ja arvoja merellä, maalla ja ilmassa. Lupaan antaa yhtiöllemme vereni, raadantani, kyyneleni ja hikeni, kunnes kuolema tai tuotannolliset syyt meidät erottavat." Tai mantramainen hokema, joka sopii parhaiten kantajille, mutta kelvanee yleisempäänkin käyttöön, jossa hindujumaluuden nimi on korvattu sanalla, "kaikkeni": "Kaikkeni annan, kun postia kannan." Tai yksinkertaisesti näin: "Lupaan joustaa, venyä ja paukkua, aina kun tuotannon turvaaminen sitä vaatii."

Voi voi, eihän tässä jäänyt enää tilaa ratkaisuohejille. Sen siitä saa, kun on tällainen lärppä. Mutta, hyvää loppusyksyä, reipasta mieltä ja muistakaa: "Joku odottaa ratkaisukirjettäsi."

Rakkaudella Seija-Sinikka Uhm

KIRJE YLEISÖNOSTASTOON

Seija_Sinikka Uhmille

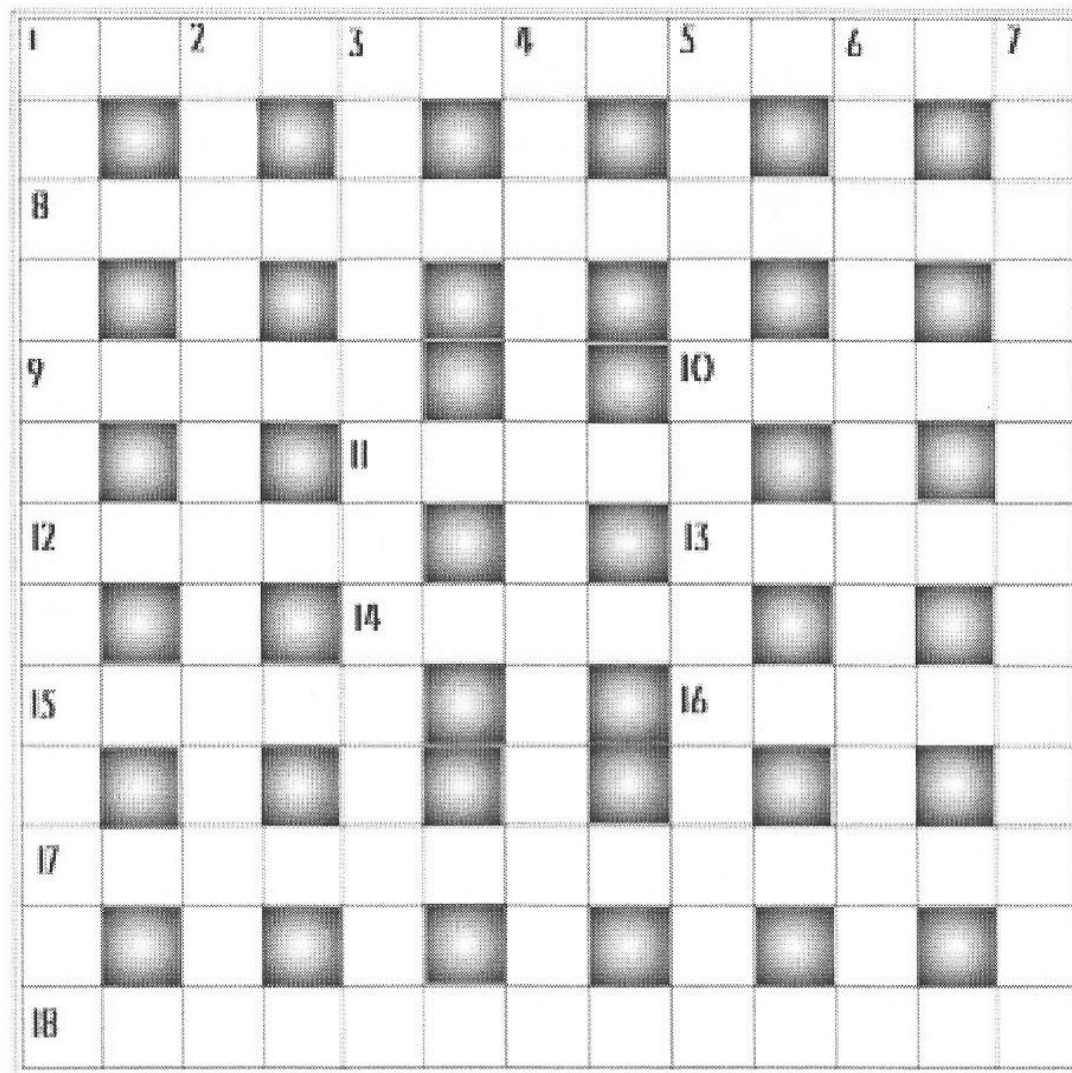
Jo muutaman Pasillin numeron ajan olen seurannut sanaristikon laatijan Seija-Sinikka Uhmin kirjoittelea. Muuten ihan hyvä ja ansiokas sanaristikko on pilattu tekemällä siitä sukupuolten välinen taistelutanner.

On mautonta laskea joka kerta, montako kerta on voittanut nainen, montako kerta mies. Ollaan nyt tasa-arvoisia edes tässä pienessä asiassa. Varsinkin kun ristikko ilmestyy ay-liikkeen lehdessä, jonka tavoitteisiin kuuluu tasa-arvon edistäminen.

Minun sisarsolidarisuuteni ei riitä käymään sukupuolitaistelua niin viattoman asian, kuin sanaristikon ympärillä. Auton huolto ei muuten ole mitenkään tuomittava asia. Muutenkin olen sitä mieltä, että turha suunsoitto pitäisi lopettaa ja keskittyä oleellisimpiin asioihin, kuten arvojen maastottamiseen.

Sisaruudessa
Aino-Kyllikki Nevanheimo

PIILOSANA 5

VAAKASUORAT:

1. Takkis Sanna jopa käännät, miksi muutuitkaan. (13)
8. Kunhan joukkos' sen ensi kesänä sytyttää. (13)
9. Tapin napit ja nipat voivat senkin muodostaa. (5)
10. Sekin ulokkeena Arjaa rajaa. (5)
11. Pulun nimi, eipäs vaan toisen linnun. (5)
12. Sen voi päästää ruuna, sen paikka ei ole urna. (5)
13. X tai M puristetaan Bratislavasta. (5)
14. Tulo satamaan on hankalaa. Taidatko tuon. (5)
15. Savua! Usvaa! Läpiveto ja heti! (5)
16. Ystäväni on flamingo, jolla on hauska imago. (5)
17. Kuskaas' tangat pöydälle pöytäliinaksi. (13)
18. Nelijalkaiset soltturiiviöt muodostavat katsomon. (13)

PYSTYSUORAT:

1. Linnut laulaa ja pusikotpa ne kaikka. (13)
2. Sattuu Hanna jo kaipaamaan kesän juhlaa. (13)
3. Nunnat loruasi, siis sinun lounastarinaasi kuuntelevat. (13)
4. Pulssi antaa punajuurelle kasvuvoimaa. (13)
5. Karipa sokeria laittaa, paistuu piirakka sokea. (13)
6. Yhdessä kulkien, Ingat käyvät, helmat heiluen. (13)
7. Soiset maat ovat sellaisia, toiset samoavat niillä. (13)

Edellisen tehtävän ratkaisu:

	¹ A	² J	A	N	³ T	A	⁴ P	P	A	⁵ J	Δ	
⁶ O	U				I		E			U	⁷ S	
⁸ J	U	H	A	N	N	U	S	J	U	H	L	A
Δ	Δ			Δ		U		Δ		U		
⁹ N	U	N	N	A	P	E	R	H	O	N	E	N
K		N			I		Ä			N	Δ	
Δ		¹⁰ U	R	A	L		¹¹ T	O	F	U	V	
I		S			L		T			S	Δ	
¹² V	E	S	U	¹³ R	I		¹⁴ I	¹⁵ M	E	T	Y	S
Δ	Δ		I		¹⁶ K		U		Δ		T	
¹⁷ J	U	H	A	N	N	U	S	H	E	I	L	A
Δ		T		T		I		O		K	T	
	¹⁸ V	I	H	A	N	N	E	S	M	A	A	

UFOJA POSTIMIES HOTANEN

Mauri Saarikko

Työpaikan arvoissa on pitkälti kysymys yrityksen vastuusta ja etiikasta, moraalisesta vastuusta yhteiskunnasta ja työntekijöistä sen osana.

Ainakin Hotasen mielestä.

Postin arvoja ollaan maastouttamassa. Hotanen ei siis saa hetken rauhaa, vaan häntä ollaan viemässä jollekin hallavalle suolle. Näin kehnolla tolalla asiat eivät kuitenkaan ole, vaan tilaisuus pidetään paremman luokan juottolassa. Sen "mitä nyt sattuu olemaan" seisovasta pöydästä saattoi itsekukin kerätä lautaselleen hiukkopalaa.

Mutta jos Hotanen jotain näin aamuvarhaisella kaipasi, se oli ryyppy eikä ruokaa.

Arvo yksi, onnistumme yhdessä, aloittaa konsoli luentosalissa. Jokaiselle yhdessä ja erikseen.

Lupaatko sinä postimies Hotanen ottaa aviopuolisoksesi jokaisen työpaikallasi luuraavan huishapelin ja rakastaa heitä vasta- ja myötämässä, siihen asti kunnes työnantaja sinut erottaa.

Ja se aika on lähempänä kuin uskotkaan. Lopun ajat ovat käsillä. Tehkää parannus, niin pelastutte. Muistakaa, te olette sokean silmä ja ramman tukeva sauva.

Herra armahda, ajatteli Hotanen.

Arvo kaksi, jatkaa konsoli. Otan vastuun, sisältäen lupauksien pitämisen, jatkuvan parantamisen ja oppimisen. Vastuunoton kokonaisuudesta.

Simsonilla oli voima hiuksissaan. Meillä se on hiessä. Hikeä, hikeä. Me sitoudumme työhön ja hikeen. Kun hiki loppuu, me hikoilemme verta. Kun veri loppuu, me oksennamme. Me oksennamme kirjeitä. Me kuolemme, mutta emme lopeta työskentelyämme.

Tässä vaiheessa Hotanen on nukahtanut.

Jatkuu sivulla 26

EI VOUTILASTA

Markku Immonen

Sosiaalipsykologian opiskelija Anu Vuorinen kävi haastattelemassa raskaan hallin duunareita kesän alussa. Elokuussa Anu kirjoitti Pokkariin lyhyen yhteenvedon haastattelujen tuloksista. Aiheena oli lähinnä Voutila—miten ihmiset suhtautuvat uuteen työpaikkaan Kehä III:n toisella puolella? Miten Pasilaan jäävät suhtautuvat kaikkeen mahdolliseen joka jää tänne? Me haastatellut saimme noin 20-sivuisen paksumman yhteenvedon, johon Anu pyysi meitä lähettämään kommentteja. Minun kommenttini ovat (lyhennettynä) tässä:

“Raporteissakin on eroja kuten viineissä. Sinun raporttisi edustaa tuoretta ja nautittavaa uuden vuosikerran Beaujolais-pulloa. Pilaantuneet esimiesaromit ja yleinen kyyninen suhtautuminen olemattomaan sekä huhuja ruokkivaan tiedottamiseen maistuvat raportissa juuri oikeassa suhteessa. Ensin pitää kuitenkin korjata, että kriittinen ja kyyninenkin suhtautuminen ei saata olla *tyypillistä lajitteluhallissa työskentelevien keskuudessa, vaan se nimenomaan on kriittistä ja kyynistä. Kompleksin jokapäiväinen toiminta muistuttaa lähinnä turkkilaista basaaria tai jonkun arabikaupungin sokkeloista medinaa, tietysti maustettuna suomalaisella jäykällä kommunikaatiokulttuurilla, ja mitä enemmän opit tuntemaan tämän hirvittävän epäsikiön sisäisiä lakeja, sitä suurempi on shokkisi kun huomaat että “e pur si muove”.*

Postaalisen työn väistämätön monotonisuus ja liukuhihnamaisuus suuntaa henkisen energian muualle kuin työhön. Työ on jotain mikä tapahtuu automaattisesti, vaatimatta totaalista keskittymistä, joten energia vapautuu duunikavereiden kanssa seurusteluun. Yleinen ilmapiiri työntekijöiden kesken on siis aika hyvä. Jos löydät jonkun jolla on samoja harrastuksia kuin sinulla, ilmapiiri muuttuu aika hyvästä erittäin hyväksi. Monotoninen työ johtaa siihen, että heti kun tulee puhe itse duunista, uudistuksista, esimiestoiminnasta, Pokkarin propagandasta tai muusta työhön liittyvästä, kiinnostuneisuuskyäyrä laskee nopeasti ja huvittuneisuuskyäyrä vastaavasti nousee.

Kriittisyys ja kyynisyys yhdistettynä makaaberiin huumoriin on kuitenkin yksi lajitteluhallin liikkeellepanevia voimia, eräänlainen selviytymisstrategia. Oleminen täällä ei ole kutsumustyötä... Posti ei ole uravalinta vaan paikka jonne on sattumalta ajautunut töihin vähän yli kaksikymppisenä. Ehkä mikä tahansa duuni on kelvannut, tai sitten opiskelusuunnitelmat ovat siirtyneet vuosi vuodelta eteenpäin kunnes lopulta kariutuvat kokonaan. Postikeskuksen parhaita puolia onkin se, että meitä ei yhdistä mikään muu kuin yhteinen työpaikka. Lopputuloksena on suhteellisen värikäs cocktail—ekstroverteja ääritapauksia friikkiharrastuksineen, tietokonenörttejä, sotapakolaisia entisestä Jugoslaviasta, opiskelijoita kesäduunissa ja niin edelleen. (Varsinkin soittajat ovat vahvasti edustettuna.) Kollektiivinen aivokuolema on siis valovuosien päässä vaikka näenkin joka päivä myös värittömiä perusduunareita.

Raporttisi sävy muistuttaa hyvää musiikki-iltaa jazzklubissa. Voutilasta emme haastattelun jälkeen puhuneet sen enempää kuin ennenkään, koska kukaan meistä tasolaisista ei (huhun mukaan) ole lähdössä Voutilaan. Minäkälaisia seurauksia kuvittelen raporttiasi olevan? Todennäköisesti ei mitään—jäykkää esimieskulttuuria ei noin vain muuteta. Tarkoitin lähinnä ylempiä esimiehiä, en lähimpiä esimiehiä. On tietysti olemassa pieni mahdollisuus fantastiselle skenaariolle: jäykkä esimies nousee haisevasta tuolistaan, kokee yhtäkkisen valaistumisen, kääntyy zen-buddhalaiseksi luettuaan ensin aristoteelista moraalifilosofiaa ja kirjoittaa Pokkariin anteeksipyytävän artikkelin, joka julkaistaan Anu Vuorisen artikkelin vieressä. Jos näin tapahtuu, minulle ei jää muuta mahdollisuutta kuin ostaa maailman isoin spraymaalipurkki ja maalata lajitteluhallin seinät täyteen ristejä. Todennäköisempää on kuitenkin seuraava tilanne: raskaan postin esimiehet juttelevat raporttiasi aamupalaverissa ja ovat äärimmäisen loukkaantuneita. Loistava idea “huhuasiemiehestä” tyrmätään suoralta kädeltä. Lihava pomo röyhtäisee äänekkäästi ja sanoo toiselle pomolle: “Hey Beavis, disinformation is cool!”

URHEILUN MUSTA LAUANTAI TAMPEREELLA !!!!!

Elokuun viidentenätoista, yhtenä harvoista viime kesän aurinkoisista päivistä, koko joukko suomalaista urheiluliittiä kokoontui Tampereelle, tuonne Hämeen Petankkimekkaan, seuraamaan perinteikästä, kiistatta maamme tärkeimpiin ja tunnetuimpiin kuuluvaa kamppailua kultaakin kirkkaimmista mitaleista, Nääsவில் Petankki Ouppenia, jota täydellä syyllä on verrattu jopa Bogotan kisoihin.

Armaasta Pasilastamme oli matkaan lähtenyt neljä uljasta, taistelutahtoa puhkuvaa joukkuetta. Pelottavuudestaan kuulu KUULAPÄÄT, aina eksoottinen PASILA III, tosin tällä kertaa ilman turbaaneja, uutena virkeänä ja pirteänä joukkueena, kauniimpisukupuolienemmistöinen KUIKHA ja sokerina pohjalla Pasilan ylpeä lip-pulaiva KARHUKOPLA, jonka tällä kertaa muodostivat salskeat urheilijanuorukaisemme Lasse "Lars Leevi Pohjolan Pasuuna" Nevalainen, kapteeninaan, kokkipoikina Juhani Kaskimies ja Mikko Poutanen. Väkinen kastui urheiluihmisen silmä ja nenä alkoi vuotaa, kun katseli Pasilan gladiaattorien muodostamaa, yhtenäisten edustuspukujen ukkospilven harmaata, kuin kumean jyrinän soinnittamaa alasinpilveä, josta välillä leimahteli taistelutahdon häikäiseviä ukonnuolia, kuin isku-kohtaa etsien! Kyllä! Itku siinä meinasi tulla ja kyllä sitten tulikin.

Sillä kukapa olisi voinut aavistaa, että auringon kultaama, Suomen sinivalkoinen taivas kätki kuin kätkikin taakseen mustaa mustettakin mustemman murheenlaakson. Jo pelijärjestyksen arvonta oli sankarillemme mahdollisimman epäedullinen. Ensimmäiseksi lohkoissaan joutuivat vastakkain Pasilan molemmat teräsnyrkit, Kuulapäät ja Karhukopla. Karhukoplasta näki selvästi, jopa sokeakin, etteivät he saaneet itseltään irti tavanomaista eläimellistä raivoaan ja voitonhimoaan. Sillä niin vain on, että karvaisen karhuntaljankin alla sykkii heillä hellä ja solidaarinen sydän, eivätkä he saattaneet murskata Kuulapäitä, näitä pasilalaisia veriveljiään. Karhukoplan mahtavan 1 - 0 aloituksen jälkeen seurasi kiihkeä kamppailu, jonka Kuulapäät loppujen lopuksi selvittivät voitokseen tiukalla kahdentoista pisteen erolla.

Raskas kamppailu verotti Karhukoplan voimia ja aiheutti toisenkin tappion, kenelle, en jaksa järkytykseltäni muistaa. Näin sankarimme pääsivät taistelemaan vain sijoista 3 ja 4. Eikä vastuksille loppua näkynyt, sillä ketkäpä olivatkaan kilpailemassa samoista sijoista, elleivät nuo mokomat Kuulapäät. Vastakkain olivat taas Pasilan valttikortit. Ainoana joukkueena vesiselvänä pelannut Karhukopla oli silminnähdessä ruosteessa, henkisesti tarkoitan. Silti nuo oivat otsot jaksoivat taistella ja kärsivät vain kohtuullisen 13 - 2 tappion Kuulapäille, saavuttaen näin varsin arvokkaan neljännen sijan.

Kirkkaimmat mitalit menivät siis Tampereelle, komealla kaksoisvoitolla. Kolmantena uljaat Kuulapäät ja neljäntenä, vastoinikäymisistäänkin huolimatta sankarillinen Karhukopla.

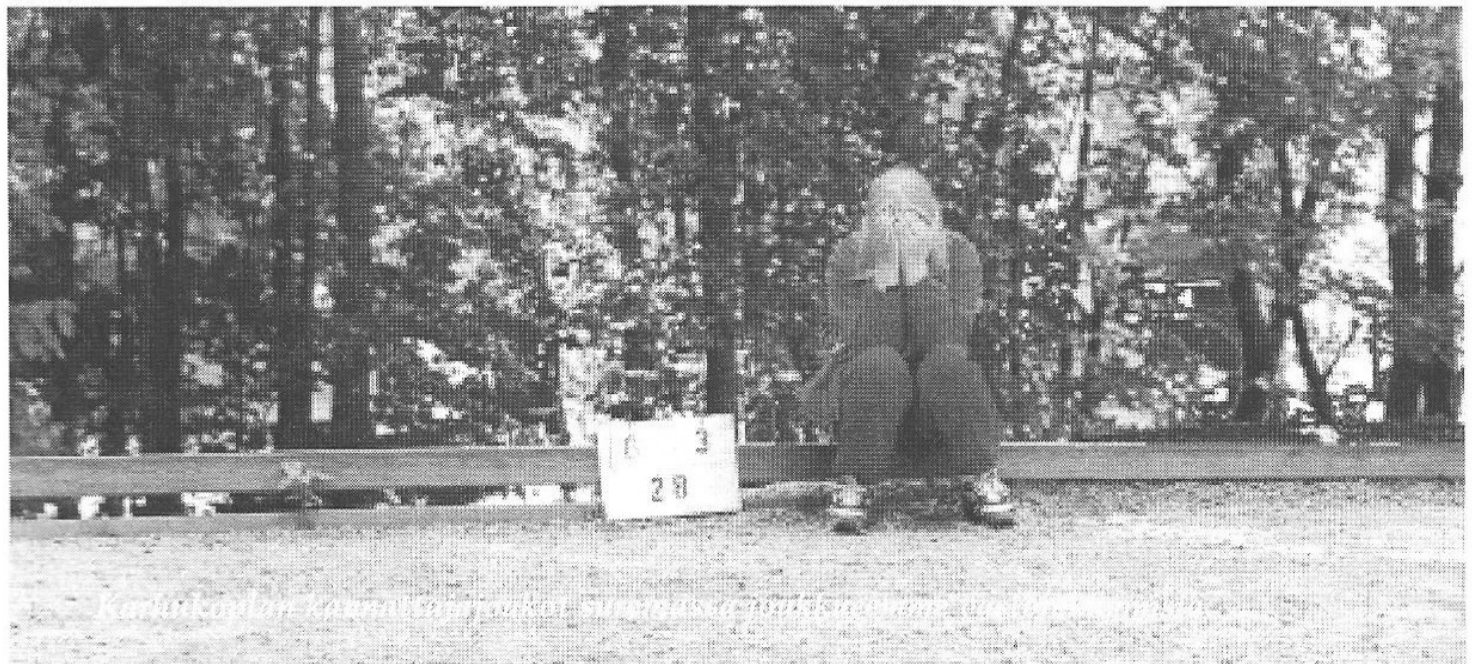
Ensimmäisen ja toisen sijan lisäksi tamperelaiset saavuttivat kuudennen ja kahdeksannen sijan, jotka yhteenlaskettuina antavat tuloksen 17. Meidän joukkueemme olivat 3., 4., 5. ja 7., joka yhteenlaskettuna tekee 19. Kokonaisuutena joukkueemme olivatkin ikään kuin voittoisampia ja se, jos mikä, osoittaa selvästi Pasilan korkean urheilullisen ja muunkin tason.

Haastattelin poikiamme raskaan koitoksen jälkeen. Tunnelmat eivät luonnollisesti olleet korkeat, mutta Kaskimiehen pika-analyysi tappion syistä osoittaa kaikkien joukkueittemme vakavan ja vastuullisen suhtautumistavan pyhään urheiluun. "Ratkaisevasti suoritukseemme vaikutti virkistäytymismahdollisuuksiemme ehdottomat rajoitukset, jotka taas johtuivat siitä, että jouduimme varautumaan paluukuljetuksemme kulkuneuvojen kuljetukseen. Mahdollisena toisena syynä on ehdottomasti meidän olemattomat mahdollisuutemme korkean paikan harjoitusleireihin. Tamperelaisten suorituksissa nämä heidän erinomaiset mahdollisuutensa siihen, ehdottomasti näkyivät. Mielestäni Pasilan urheiluväen pitäisikin esittää Hillopurkin portaikon rakentamista ehdottomasti vähintäänkin Näsinneulan korkuiseksi, mahdollisesti korkeammaksikin. Vielä olisi mielestäni tärkeätä selvittää tamperelaisten ylivoima kommunikoinnin alueella. Jokainen petankisti tietää, kuinka ehdottoman oleellista on vastustavan joukkueen taktiikan selvittäminen seuraamalla heidän verbaalisia signaalejaan, jos suinkin mahdollista. Oletan tamperelaisten joukkueiden kehittäneen uuden, mahdollisesti tieteellisesti testatun salakielen. Yritin selvittää heidän mahdollisia taktisia suunnitelmiaan pelin kuluessa, mutta se ei ollut mahdollista, kun kaikki peittyi mahdollittoman nääsnääsnääsnääs-ääntelyn alle. Samoin olisi ehdottomasti syytä selvittää mustan makkaran mahdollinen osuus etäisyyksien arvioinnin parantajana."

Mikko Poutanen puolestaan kiinnitti huomiota joukkoa vaivanneeseen aikaero-, eli ns. jet gag- ilmiöön: "Perkule, kun pelin jälkeen vertasimme kellojamme, niin kaikki olivat eri ajassa. Lassen ja Jussin kelloilla oli eroa kaksi minuuttia ja kolmekymmentäkaksi sekuntia. Minun kelloni taas näytti koko ajan yhdeksää. Vissiin se perkule kalareissulla kastui." Nevalaisen Lasse puolestaan oli latautunut jo ensi kesän kisoihin ja vastasi kysymyksiini yksikantaan: "Vedäkö mä sua kuule muotoon?"

Tätä on urheilu, välillä on nieltävä täysin epäoikeudenmukaisia tappioitakin, että seuraava uljas voitto maistuisi vielä makeakin makeammalta. Tällaisia ovat tosi urheilijat. Ei selityksiä, eikä jossitteluja. Suorana seisoo sisukas Suomen honka, suorana se myrskyssä kaatuu, noustakseen taas suomalaisella sisulla uudelleen pystyyn, entistäkin suurempana. Hyvä pojat! Fair bläy ja katse eteen päin!

Juha Nikas
Urheilutoimittaja LL. h.c.
Pasilli

Arvo kolme, jatkuu luento. Menestymme asiakkaitten kanssa.

Kenellä on rahnaa Hotanen. Aivan oikein asiakkailta. Miten saamme sen. Ottamalla. Oikein Hotanen. Me menestymme. Kaikki menestyvät. Peräkammarien aikamiespojatkin menestyvät.. Kaikki, kaikki.

Esirippu alkaa laskeutua.

Tilaisuuden päätyttyä Akseli Hotasen mieli on kuitenkin epäileväinen, etteivät vaan konsolin arvot olisi sumeilemattomia kansanvihollisten ja taantumuksellisten voimien hyökkäyksiä työläisten ja kansan syviä rivejä vastaan. Työnantaja näyttää unohtaneen, että etiikka kirjoitetaan kahdella eikä yhdellä iillä.

Soittoruokala jää taa. Palava rakkaus on täydessä kukassa.

Tapahtuu jotain, tapahtuu ihme.

Hotasta vastaan tulee Väiski Vemmelsääri ja karvapallo Marsista. Heillä on viesti ihmiskunnalle, mutta he eivät sitä kerro, vaan palaavat avaruuteen. He ottavat kuitenkin Hotasen mukaansa. Hän pelastuu. Tähtikirkkaina öinä kuuluu joskus taivaalta heleätä palalaikan soittoa.

JÄSENTIEDOTUKSIA

Seuraavat henkilöt ovat liittyneet osastoomme:

Pöntinen Antti	Leppänen Johanna
Atri Marjo	Kokko Pertti
Karhu Onni	Haaja Kirsi
Kaija Antti	Heikkinen Tiina
Sjöberg Kirsi	Mäenpää Jari
Martikainen Kaisa	Tuhkanen Kirsti
Hyvönen Jarkko	Repo Marja
Karlsson Aira Marjatta	Partanen Tero
Heiskanen Sirpa Kaarina	Virtanen Mika
Vallast Niina	Koski Tommi
Hietaranta Mari	Niskanen Jorma
Ketola Antti	Välimäki Jarmo
Laakkonen Sinikka	
Hietanen Matti	TERVETULOA!
Staven Peter	
Nieminen Risto	Osastomme jäsenmäärä 24.9.1998 on 1651
Sokero Jarno	
Ilkonen Topi	
Hämäläinen Tero	Seija Hagman

Jäsensihteeri

Perinteiset

Tikkakisat

Lauantaina 31.10. klo 13:00 heitetään kaikki dartsit pois käsistä. Se joka ne parhaiten heittää saa palkinnon.

Paikka on pub **Black Bird** Itäkeskuksessa.
(Metrolta n. 264 askelta) Turunlinnantie 8.

Ilmoittautumiset klo 13:een mennessä paikan päällä. Ilmoittautumismaksu 10,-/hlö. Myös joukkuekisa 30,-/joukkue.

Pelimuoto 301 tai 501 riippuen osannottajien määrästä.

Olet tervetullut.

Järjestää: Postiliiton pääkaupunkiseudun osastojen nuorisosaostot: Automiehet, Helsinki, Pasila ja Töölön osasto.

LASTEN PIKKUJOULUJUHLAT

LAUANTAINA 21.11.1998 KLO 17.00

TEATTERI PIENI SUOMI

RATAMESTARINKATU 5

Lippujen jaosta ilmoitetaan myöhemmin

TUHAT JA YKSI YÖTÄ

Tuhat ja yksi yötä on vauhdikas koko perheen seikkailu, joka on täynnä taikaa, rakkautta ja vihaa, silmän- ja miekaniskuja, mystisiä tuoksuja ja tulisia mausteita sekä vilvoittavia keitaita. Kolmen aarteenetsijän lisäksi autiomaassa seikkailevat Aladdin ja oikutteleva Pullonhenki, viehkeä prinsessa sekä autiomaan eksoottisia eläimiä. Ohjaus Claude Naville. Käsikirjoitus Sami Keski-Vähälä. Rooleissa Risto Kaskilahti, Ritva Koskensuu, Pirkko Mannola, Antero Nieminen, Mervi Nuora, Riku Saastamoinen, Marjut Toivanen, Jatta Lukkari (vier.) sekä avustajia Sibeliusslukion tanssilinjalta. Liput 80 mk, kesto n. 2 tuntia väliaikoinen.

Osoitteenmuutos

POSTIMAKSU MAKSETTU
Sopimus 00530/609

Uusi osoite

Postiliiton Pasilan osasto r.y.
PL 25
00231 Helsinki

Jos muutat tai jos lehtesi tulee väärän osoitteeseen, voit käyttää yllä olevaa osoitteenmuutosilmoitusta. Ilmoituksesi kulkee sopimuslähetyksenä eli voit lähettää sen ilmaiseksi.

12 § Salassapitovelvollisuus

Miljoonayrityksen työntekijät tai toimihenkilöt taikka henkilöstön edustajat ovat tämän lain mukaisesti saaneet työnantajan liike- tai ammattisalaisuuksia koskevia tietoja, joiden leviäminen olisi omiaan vahingoittamaan yritystä tai sen liike- tai sopimuskumppania, ja työnantaja tästä ilmoittaa, saadaan näitä tietoja käsitellä vain niiden työntekijöiden ja toimihenkilöiden tai henkilöstön edustajien kesken, joita asia koskee, eikä tietoja saa ilmaista muille.

Salassa on pidettävä myös tiedot, jotka koskevat yksittäisen henkilön taloudellista asemaa, terveydentilaa tai muutoin häntä henkilökohtaisesti, jollei tietojen ilmaisemiseen ole saatu asianomaisen henkilön lupaa.

Salassa pidettävät

• työnantajan liike- ja ammattisalaiset